

פרשת קדושים

והכהן הגדול וגו' \ ועל כל נפשות מת לא יבא לאביו ולאמו לא יטמא (כא, י-יא)

תמהו המפרשים, אם אמרה תורה שכהן גדול אסור לו ליטמא אפילו לשבעה קרוביו, כיצד אם כן נכנס אלעזר למערה בעת פטירת אביו אהרן הכהן, כמבואר במקראות (במדבר כ, כב-כט, ובפירש"י שם).

ונראה לומר, מאחר שאזהרה זו שאמרה תורה לבל יטמא כהן גדול לקרוביו חידוש הוא, דהא כהן הדיוט נאסר אף הוא בטומאה, ובכל זאת התירו לו ליטמא לד' קרובים, וכיון שחידוש הוא הבו דלא לוסיף עלה, וכדלהלן.

דהנה פשטות לשון הפסוקים 'והכהן הגדול אשר יוצק על ראשו שמן המשחה וגו'', 'ועל כל נפשות מת לא יבא', משמעותם דדוקא אם הוא לפי הסדר הזה דהיינו שקדמה תחילה משיחתו לכהן גדול, ואח"כ נזדמנה לו מיתת אחד מקרוביו, או אז נזהר לבל יטמא להם. אך אם לא קדמה קדושת כהונתו וכגון שבאו שניהם גם יחד, כנדון שלפנינו שאלעזר נכנס למערה עם אהרן הכהן אביו, כאשר מיד עם פטירתו יועבר שרביט הכהונה לידו, לכאורה נוכל לומר בזה דכל זמן שלא היה אהרן בארצות החיים לא היה אלעזר כהן גדול, ולכן אין דופי במה שנכנס עמו למערה.

מקור: מקרי דרדקי